

rigtig sikker og fast, thi saa kunde man regne med, at det vilde blive saa faa som muligt, der kom ind under den. Jeg tilstaar, at jeg regner temmelig lidt med den Side af Sagen; de store Aktieselskaber og Sammenslutninger, her er Tale om, skaber hurtigt og let al den Sikkerhed, Ministeren kan forlange. Det ærede Medlem fra Odense (L. D. Rasmussen) var inde paa en anden Side af Sagen, nemlig den at modvirke Ringdannelser ved Oprettelse af en Statsanstalt. Allerede ved anden Behandling udtalte jeg, at jeg kender ingen anden rationel Maade at hindre Ringdannelser paa end ved at oprette en Statsanstalt, men ingen af os tror, at en Statsanstalt vil blive oprettet ved denne Lejlighed. Jeg har en anden Slags Hensigt at gøre til den højtærede Minister, som jeg tror er meget mere virksom. Jeg vil henstille, at man tager Burmeister & Wain paa Ordet. Burmeister & Wain indstiller, at de vil have Lov til ikke at afgive deres Risiko, udelukkende ud fra et eneste Synspunkt, nemlig Frygten for Ringdannelser blandt Forsikringsselskaberne. Hvis Ministeren og Arbejderforsikrings-Raadet tager netop dette til Udgangspunkt og ikke giver en eneste Ret til at undlade at afgive Risikoen, medmindre det samtidig oplyses, at det er begrundet i, at nu er der en Ringdannelse undervejs, eller at nu har paagældende Arbejdsgiver faaet paatvunget eller faaet Trusel om Præmieforhøjelse, som tyder paa en Ringdannelse, er det meget mere virksomt paa dette Omraade end alle mulige Teorier. Tag det ganske praktisk. De Herrer har anvendt det Argument, at man bør modarbejde Ringdannelser — et Argument, som Folketinget ikke kan andet end anerkende Berettigelsen af. Nuvel, det er et Argument, vi anerkender, men vi begrænser ogsaa nøjagtig Retten til Argumentet. Det er den praktiske Side af Sagen.

Men naar altsaa de forskellige Sider i Folketinget saaledes staar overfor Landstingets Affattelse snart med en vemodig Taare, snart med et taknemmeligt Smil for, hvad der er gjort for dem, uden dog alle i lige høj Grad at beundre den salomoniske Visdom, der har vist sig deroppe, er der alligevel ingen Tvivl om, at Lovforslaget i Dag vil blive vedtaget enstemmigt fra alle Sider i dette Ting i Erkendelse af at det er et betydningsfuldt Fremskridt paa et vigtigt Omraade. Og saa har vi ikke nogen anden Opgave end at tage Barket, som det nu er, bære det ud i Befolkningen med Omhyggelighed og forsøge paa

at gøre det stærkt i Befolkningen og glæde os over, at det alligevel ikke blev skaaret helt midt over. Til syvende og sidst er det dog et saa godt Produkt, som man overhovedet kunde vente at faa frem, naar Forsikringsraadets socialt-humane men noget bureaukratiske Opfattelse, Ministeriets socialt- og politisk-radikale Opfattelse og Folketingets helt igennem demokratiserende Bestræbelser skulde i Smeltedigelen oppe i Landstinget, for at det alt sammen kunde gaa op i en højere, med upartisk Haand samlet, Enhed og derefter tilsættes Udtryk for de Særinteresser, som vi her i Folketinget saa vidt muligt havde holdt os fri af.

Fraenkel: Den ærede Ordfører (Rørdam) oplyste, at Ændringsforslag fra Landstinget ikke blev omdelt her i Tinget — den ærede Ordfører mente vel Ændringsforslag til Landstingets egne Lovforslag —, men om de bliver omdelt her nede eller ej, er ligeegyldigt overfor den Kendsgerning, at der ikke har været Tid til at se dem og sætte sig ind i dem, før Behandlingen her i Salen fandt Sted.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) mente ikke, at der havde været Enighed i Udvalget om Ønskeligheden af et Fællesudvalg i denne Sag. Ja, saa maa jeg have misforstået Udvalget. Mig forekommer det, at der var principiel Enighed om Spørgsmaallet, men Kravet blev, som jeg sagde, udtalt med større eller mindre Vægt fra de forskellige Sider. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg ikke kunde garantere en Forbedring af Lovforslaget gennem en Behandling i Fællesudvalg. Det kan jeg naturligvis ikke, lige saa lidt som det ærede Medlem kan garantere, at Lovforslaget vilde blive forringet. Men der er dog ogsaa et Hensyn at tage til god konstitutionel Praksis, og den er, at saadanne Sager kommer i Fællesudvalg.

Indenrigsministeren (Rode): De forskellige Talere har teoretisk diskuteret Spørgsmaalet, om det var rigtigt, at Folketinget tog Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger fra Landstinget. Der er sagt adskilligt derom, som jeg har hørt paa med meget stor Interesse og med saa meget større Interesse, som det for saadanne teoretiske Diskussioners Vedkommende er vanskeligt at naa til et Resultat med Hensyn til, hvad der er det rigtige. Men i dette Tilfælde er det saa heldigt, at Afgørelsen foreligger derigennem, at